ČASOPIS PŘIJĎ

Zvláštní vydání k Neposkvrněnému Početí

8. 12. 2021

Neposkvrněné Početí – mocný nepřítel Satana

Rozhovor s otcem Láskou

Advent – dvojí Kristův příchod

Ugwu-Nso – domov všech dětí

© Katolické společenství Dvou Srdcí Lásky Ježíše a Marie

www.2srdcelasky.cz

Obsah

NOVÝ ROK DOKONALÉ ČISTOTY, MODLITBY A KÁZÁNÍ 3
ADVENT – DVOJÍ PŘÍCHOD KRISTA.....4
POKORA – Chci být pokorný jako Matka Maria.....5
NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ – mocný nepřítel Satana.....6
ROZHOVOR S OTCEM LÁSKOU 13
„MŮJ BOŽE, KDY PŘIJDEŠ VE SLÁVĚ?“.....18
MODLITEBNÍ ŽIVOT DVOU SRDCÍ LÁSKY 20
UGWU-NSO – domov všech dětí.....21
KRISTUS KRÁL 2021 22
ZASVĚCENÍ DVĚMA SRDCÍM LÁSKY 22

Z anglického originálu *COME MAGAZINE*

“Special Immaculate Conception issue” 8. 12. 2021 vydaného:
Universal Centre for the Two Hearts of Love, Imo state, Orlu. P. O. Box 1500
přeložila Lenka Štillová, překlad textu „Advent – Dvojí příchod Krista“ převzat z breviáře.

NOVÝ ROK DOKONALÉ ČISTOTY, MODLITBY A KÁZÁNÍ

Při Vigílii 28. 11. 2021 Otec Láska slavil začátek nového liturgického roku, který začíná první adventní nedělí. Otec Láska řekl:

„Šťastný nový rok! Vstoupili jsme do nového církevního roku. Děkujeme Bohu za tento nový rok 2022, nový liturgický rok Církve začíná první nedělí adventní. Občanský rok začíná prvního ledna. U nás je tomu jinak, už jsme vstoupili do nového církevního roku a jsme v srdci církve. Šťastný nový rok!

Naše Paní ke mně před pár minutami promluvila – první člověk, který se mnou v tomto novém roce mluvil – a řekla jen jedno: *‚V tomto novém roce konejte Boží vůli naprosto dokonale, dokonalá čistota, dokonalá modlitba, dokonalé kázání.‘* Dokonalost. Zde na Ugwu-Nso to tak musí být. Bůh toužil na zemi vidět místo, kde je Boží vůle konána tak jako v nebi. Toto je jediný smysl (existence) Ugwu-Nso: místo, kde se na zemi plní Boží vůle tak, jako se plní v nebi.“

Matka Maria, která řekla tato slova otci Lásce, je nám příkladem dokonalé čistoty, dokonalé modlitby a dokonalého kázání. Otec Láska pokračoval: „To vše se nachází v Marii: naprostá čistota – Matka Maria byla uchráněna před každou skvrnou hříchu, aby byla připravena přijmout Krista při jeho prvním příchodu. Maria nikdy nepomyslela na nějaké zlo. Naprostá čistota znamená bojovat s pokušením proti čistotě hned na začátku. Matko Maria, prosím, pomoz mi.

Dokonalá modlitba Marie je tato: ‚Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.‘ Každá modlitba, kterou vyslovujete, vás musí vést

k přijetí Boží Vůle. V Zahradě se Ježíš modlil: ‚Tatínku,‘ přitom se potil (krví), ‚buď vůle tvá.‘

Dokonalé Mariino kázání je: ‚Udělejte cokoli vám řekne.‘

Děkuji ti můj Bože, děkuji ti, má Lásko, děkuji ti, mé Všechno. Tento rok musíme žít na 100 %.“

ADVENT – DVOJÍ PŘÍCHOD KRISTA

Z pokynů sv. Cyrila Jeruzalémského katechumenům

Zvěstujeme Kristův příchod. Ne jenom jeden, ale i druhý, mnohem krásnější než byl první. Smyslem onoho příchodu byla spíše trpělivost, tento pak ponese diadém Božího království.

Neboť u našeho Pána Ježíše Krista je všechno většinou dvojí. Dvojí narození: jedno z Boha před věky, druhé z Panny před dokonáním věků. Dvojí sestoupení: jedno skryté, jako když padal déšť na rouno, druhé pak zjevné, totiž to budoucí.

Při prvním příchodu byl ovinut plénkami v jeslích, při druhém bude zahalen světlem jako šatem. Při prvním vytrpěl kříž a pohrdal potupou. Při druhém přijde obklopený šikem andělů a oslavený.

Nespokojujeme se proto jen s prvním příchodem, ale očekáváme i druhý. A když jsme při prvním řekli: *„Požehnaný, který přichází ve jménu Páně",* budeme totéž opakovat při druhém, abychom uctili Pána a zvolali, až mu poběžíme vstříc s anděly: „*Požehnaný, který přichází ve jménu Páně."* Spasitel přijde, ne aby byl opět souzen, ale aby povolal k odpovědnosti ty, od kterých byl povolán na soud. Ten, jenž kdysi, když byl souzen, mlčel, připomene zlosynům, kteří se opovážili sáhnout vůči němu k ukrutnostem, když ho pověsili na kříž: „*Toto jsi udělal, a já jsem mlčel.*"

Tenkrát přišel ze svého dobrotivého úradku poučit lidi mírným přesvědčováním. Avšak potom, ať chtějí nebo nechtějí, budou podrobeni jeho vládě.

O onom obojím příchodu mluví prorok Malachiáš: „*Nenadále pak vstoupí do svého chrámu Pán, kterého hledáte."* To je první příchod.

A takto začíná mluvit o druhém: „*A posel smlouvy, po němž toužíte, opravdu přijde všemohoucí Pán. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jak oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí prádlo. Usedne tavič a bude čistit."*

Také Pavel naznačuje onen dvojí příchod, když píše Titovi: *„Projevila se přece Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali to, o čem máme na ději, že nám to přinese blaženost: slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše."* Vidíš, jak vyjádřil příchod první, za který vzdává díky, i druhý, který očekáváme.

Proto nám předávané vyznání víry ukládá, abychom věřili v toho, „*který vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce."*

Přijde tedy náš Pán Ježíš Kristus z nebe. Přijde slavně na sklonku tohoto světa, v poslední den. Nastane totiž konec tohoto světa a tento stvořený svět bude obnoven.

POKORA – „Chci být pokorný jako Matka Maria“

Advent je časem usebranosti a obrácení, kdy máme příležitost růst ve ctnostech, a tak se připravovat na to, abychom přivítali Krista s čistým a pokorným srdcem. Během poledních mší svatých slavených ke cti Zvěstování Panně Marii kázal otec Láska o Panně Marii. Dne 27. 11. 2021 kázal o nebezpečí pýchy a o přání být pokorný jako naše Matka Maria:

„Když si uvědomíme, čím jsme pro Boha, když nám Bůh dává všemožná vyznamenání, požehnání, moc a zodpovědnost, nemělo by nás to vést k tomu, abychom zapomněli, že jsme ve skutečnosti ničím. Lucifer zapomněl,

že není ničím než stvořením, a zpochybňoval Boha, zpochybňoval Boží vůli, Boží moudrost, a rozhodl se dělat si svou vlastní vůli.

Maria obdržela veškeré milosti a požehnání, jaké Bůh nedal celému světu. Ale zůstala služebnicí Páně. Protože zůstala služebnicí Páně, Bůh jí dával stále více a více požehnání. Lucifer pro svou pýchu přestal být andělem světla.

Když se člověk stane pyšným a přestane poslouchat Boha, co mu Bůh řekne? „Jsi prach, vrať se do prachu. Utvořil jsem tě z hlíny, vrať se do prachu.“ Ale pokud víte, že jste prach, Bůh vás nepošle zpět do prachu.

Maria věděla, že není ničím než služebnicí Páně, proto jí Bůh stále více žehnal. Každou minutu, každou sekundu přijímala další a další požehnání – víc, než si dokážete vůbec představit. Jak bych si přál, abych byl jako moje Matka Maria, abych věděl, že nejsem ničím.“

NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ – mocný nepřítel Satana

Otec Paul A. Duffner, O.P.

Naši první rodiče byli stvořeni Bohem a obdařeni milostí posvěcující, nadpřirozeným Božím darem, který jim umožňoval mít podíl na Jeho vlastním Božském životě. Tento dar milosti nepatří k lidské přirozenosti, ale zdokonaluje lidskou přirozenost a umožňuje člověku dosáhnout nadpřirozeného cíle, k němuž byl stvořen. Spolu s tímto podílem na Božím životě jim byl přidán ještě dar nastolující dokonalou harmonii v celém jejich bytí, aby se tak všechny síly, sklony a vlastnosti těla dokonale podřizovaly silám duše. Dále jim byly dány zvláštní dary, které je chránily před utrpením a smrtí. Tyto další přidané dary, podobně jako milost posvěcující, nepatří k lidské přirozenosti a lze je ztratit.

Zda si Adam a Eva a jejich potomci udrží tyto přidané dary mělo záležet na výsledku zkoušky, které byli naši první rodiče podrobeni. Neznáme sice podrobnosti, ale známe výsledek té zkoušky. Protože se vzbouřili proti

hranici, kterou Bůh stanovil v jejich svobodě, ztratili Adam s Evou pro sebe i pro své potomstvo Božský dar milosti, který jim umožňoval mít podíl na Božím životě, ztratili imunitu proti utrpení a smrti i harmonii mezi tělem a duší, což vyústilo ve vzpurnou tendenci celé jejich bytosti hledat vlastní uspokojení v protikladu k vládě rozumu a Boží vůli. Kromě toho bylo pro lidi uzavřeno nebe, pro které byli stvořeni. To všechno se stalo, protože Adamův hřích nebyl jen osobním hříchem, ale šlo o zkoušku pro celé lidstvo.

BOŽÍ PLÁN NA VYKOUPENÍ

Vidíme tedy, v jak tragických podmínkách se naši první rodiče ocitli na samém úsvitu lidského pokolení. Ale Boží plán tím nebyl zmařen. On už od věčnosti předvídal tento výsledek i způsob, jak navrátí lidstvu možnost dosáhnout věčné blaženosti s Ním v nebesích: že pošle svého Jednorozeného Syna, který se stane příslušníkem lidského pokolení a narodí se z panenské dívky, která bude Jeho Matkou v nejpřesnějším významu toho slova. Ona jediná ze všech potomků Adamových bude pro zásluhy svého Syna uchráněna od poskvrny prvotního hříchu. Toto učení bylo prohlášeno za dogma naší víry papežem Piem IX. v Apoštolské konstituci „Ineffabilis Deus“ 8. prosince 1854 následujícími slovy:

„Naší autoritou vyhlašujeme, prohlašujeme a definujeme: Nauka, že nejblahoslavenější Panna Maria byla v prvním okamžiku svého početí jedinečným darem a přednostním právem všemohoucího Boha, vzhledem k zásluhám Ježíše Krista, vykupitele lidského pokolení, uchráněna čistá od každé poskvrny dědičného hříchu, je zjevena Bohem, a proto musí být od všech věřících pevně a věrně věřena.“

ZASLÍBENÝ VYKUPITEL

Toto učení je implicitně zjeveno v knize Genesis, kde je vyjádřen příslib Vykupitele padlého lidstva, který bude příslušníkem lidského pokolení narozeným ze ženy. Z proroctví Starého Zákona jasně vyplývá, že tento Vykupitel bude sám Bůh (Iz 35,4) a že se narodí z Panny (Iz 7,14). Krátce poté, co se naši první rodiče nechali oklamat Satanem a padli, Bůh řekl

Zlému: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu“ (Gen 3,15).

Po uvedení této citace z knihy Genesis rozvádí Svatý Otec tento text následovně:

„Církevní otcové a pisatelé, dobře znalí posvátných Písem (…) učili, že tímto Božím proroctvím byl jasně předpovězen milosrdný Vykupitel lidstva, Ježíš Kristus, jednorozený Syn Boží; že jím byla prorocky naznačena i Jeho nejblahoslavenější Matka, Panna Maria; a že jím bylo zároveň důrazně vyjádřeno nepřátelství jich obou vůči Zlému. Tudíž tak jako Kristus, Prostředník mezi Bohem a člověkem, vzal na sebe lidskou přirozenost, vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a vítězně jej přibil na kříž (Kol 2,14), tak i Nejsvětější Panna, spojena s Ním nejdůvěrnějším a nezničitelným poutem, byla v Něm a skrze Něho ve věčném nepřátelství se zlým hadem a zcela nad ním zvítězila, čímž svou neposkvrněnou nohou rozdrtila jeho hlavu.“

Všimněme si tohoto: V řecké verzi Bible je zájmeno mužského rodu (on), čímž je vítězství nad Satanem připisováno Synu ženy, což vyjadřuje mesiášský výklad, jehož se drželo mnoho církevních otců.

V latinské verzi (Vulgátě) je zájmeno rodu ženského (ona), a jelikož se v mesiášském výkladu tohoto textu Mesiáš a Jeho Matka objevují společně, je toto zájmeno chápáno ve vztahu k Marii; tento význam je nyní v Církvi všeobecně přijímán (Jeruzalémská Bible, Gen 3,15).

Jak v řecké, tak i v latinské verzi tohoto textu je význam v podstatě stejný, protože Maria není ničím jiným než Božím nástrojem. Nad Satanem vítězí Synova moc a Maria je s Ním v tomto vítězství spojena. Zatímco Satan zvítězil nad první Evou, druhá Eva (Maria), obdařena mocí svého Božského Syna, bude nástrojem, který Bůh použije pro své vítězství nad Satanem, čímž je porážka pro Zlého o to více pokořující. Papež Pius IX. staví Evu a Marii do kontrastu následujícími slovy:

„Eva poslechla hada, a to mělo žalostné důsledky: ztratila prvotní nevinnost a stala se jeho otrokyní. Nejblahoslavenější Panna naopak ještě umocnila prvotní dar, který jí byl dán, a nejenže nikdy nenastavila své ucho hadovi,

ale prostřednictvím moci, která jí byla dána od Boha, naprosto zničila moc a vládu Zlého.“ (tamtéž)

Když mluvíme o tom, jak Maria svou nohou rozdrtila Satanovu hlavu, je to ovšem symbolické vyjádření, protože ďábel je duchem bez těla. Ale je to duch nesmírně pyšný, zatvrzelý v nenávisti vůči Bohu i lidem. A nic nemučí jeho pyšné ego tak jako pokoření. Právě pokora této panenské dívky, která byla svou přirozeností níže než on, ale přesto téměř nekonečně výše v milosti a slávě, ve slávě, jaká dříve patřila jemu – to jsou neutuchající muka pro jeho pyšnou bytost, a on jí proto hluboce závidí tu moc, kterou nad ním má.

BOŽSKÉ PŘÍPRAVY

Maria byla předurčena k tomu, že bude Matkou Boží, už od věčnosti rozhodnutím Božské Prozřetelnosti, jímž bylo rozhodnuto o vtělení Slova (Lumen Gentium 61), ale bezprostřední příprava na její Božské mateřství začala v první chvíli jejího života v lůně její matky tím jedinečným privilegiem jejího Neposkvrněného Početí.

Ohledně pojmu Neposkvrněné Početí panuje někdy neporozumění. Nemá nic společného se zázračným početím Ježíše v lůně Panny Marie z moci Ducha Svatého. Odkazuje k početí Panny Marie v lůně svaté Anny.

Přiblížila se plnost času. Jelikož Boží Slovo mělo přijmout lidskou přirozenost a stát se příslušníkem lidského pokolení, tato Božská Osoba mohla přebývat pouze v chrámě, který by Ho byl hoden, v nejčistším lůně Neposkvrněné Matky. To je teologický princip, který vyjadřuje sv. Tomáš následujícími slovy: „Ty, které Bůh vyvolí pro určitý účel, zároveň připraví a vybaví, aby byli vhodni k tomu účelu, pro který byli vyvoleni“ (III, 27, 4). V souladu s tímto principem Bůh Pannu Marii nejen osvobodil od poskvrny prvotního hříchu a od jeho oslabujícího vlivu na lidskou přirozenost, ale také ji obdařil v přehojné míře milostmi a nadpřirozenými dary, které nedokážeme pochopit, jak se to hodilo k té, která měla být Matkou Boží a blízkou spolupracovnicí Vtěleného Slova v díle vykoupení.

Kdyby to nebylo zjeveno od Boha, nikdy bychom si nedokázali představit, že člověk může být pozvednut k takové důstojnosti – být Matkou Boží; ani si nedokážeme představit tu plnost milosti, jíž je obdařena její duše. To je

krásně vyjádřeno v apoštolské konstituci „Ineffabilis Deus“ papeže Pia IX., jíž vyhlásil dogma o Neposkvrněném Početí Panny Marie:

„Ještě než začal čas, Věčný Otec vybral a připravil pro svého Jednorozeného Syna Matku, ve které se Boží Syn vtělí a z níž se, až přijde plnost času, narodí na tento svět. Proto ji Bůh nade všechny anděly a svaté obdařil hojností všech nebeských darů (…), aby tato Matka, zcela uchráněna veškeré poskvrny hříchu, zcela čistá a dokonalá, v plnosti vlastnila svatou nevinnost a svatost, nad níž si nikdo nedokáže představit nic většího mimo Boha, a kterou kromě Boha žádná mysl nedokáže plně pochopit.“

SATANOVA FRUSTRACE

Satanovým vítězstvím nad Adamem bylo na zemi ustanoveno království Satana. V důsledku toho každý Adamův potomek přichází na tento svět pod jeho nadvládou (do určité míry), dokud od ní není osvobozen křestní vodou. Muselo to tedy pro Satana být nesmírně bolestné pokoření, že jeden člověk – bytost stojící svou přirozeností níže než on – nebude nikdy ani na okamžik pod jeho vládou. Vyjádřil to otec Valentine Long, OFM: „Zůstává to pro něj věčnou frustrací, že mu unikla lidská duše, kterou více než všechny ostatní toužil poskvrnit.“

Ve výše citované apoštolské konstituci Pius IX. prohlásil, že Panna Maria, sjednocena se svým Božským Synem „zcela zvítězila nad Satanem a rozdrtila jeho hlavu“. Toto vítězství by nebylo úplné, kdyby Maria nebyla uchráněna od prvotního hříchu, protože v takovém případě by byla pod nadvládou Satana. Nepřátelství mezi Marií a ďáblem, mezi jejím potomstvem (Kristem) a potomstvem Satanovým (jeho následovníky), by nebylo úplné, kdyby se jen na jediný okamžik ocitla pod jeho mocí. Když Satan, jehož přirozenost anděla je mnohem vyšší než přirozenost lidská, nemá moc ovlivňovat lidskou osobu, ubližovat jí a vládnout nad ní, je to bolestné pokoření. Proto Maria už od prvního okamžiku své pozemské existence, ještě předtím, než začala být aktivní svými lidskými schopnostmi intelektu a vůle, začala Zlého mučit. Vykupitel, který měl teprve přijít, ji už používal k tomu, aby rozdrtil jeho hlavu. Božská Prozřetelnost rozhodla, že Maria už od prvního okamžiku své existence na tomto světě přišla jako Satanův nepřítel.

Bylo by nepředstavitelné, že ta, která ještě dříve, než existovala, byla zvěstována jako Matka Božského Vykupitele, by jen na jediný okamžik měla sdílet náklonnost ke zlému, která je vlastní naší padlé přirozenosti, náklonnost ke vzpouře proti Bohu, jehož Syna měla jednoho dne zrodit. A stejně tak by bylo zneuctěním pro Vtělené Slovo, pro toho, který sám sebe identifikovat jako Pravdu, aby se zrodil z ženy, která by jen na jediný okamžik byla pod nadvládou „otce lži“ (Jan 8,44).

MARIA VYKOUPENÁ KRISTEM

Mohli bychom se ptát: Jestliže byla Maria počata bez hříchu, proč potřebovala být vykoupena? Jelikož Maria byla příslušnicí lidského pokolení, dítětem Adamovým, narozeným z lidského rodu tak jako všichni lidé, potřebovala vykoupení. Ale Mariino vykoupení se lišilo od vykoupení jiných, nejen pro plnost milostí, které jí byly dány pro její jedinečné povolání – ona byla pro Kristovy zásluhy nikoliv očištěna od hříchu, ale uchráněna od nákazy hříchu. Jinými slovy, vykupitelské Kristovy zásluhy nebyly v jejím případě léčebné, ale preventivní. A to, jak zdůrazňují teologové, je ještě vyšší a dokonalejší vykoupení; protože ochránit někoho před nakažením nemocí je větší zachraňující milost, než ho vyléčit poté, co se tou nemocí již nakazil.

Ještě bychom se mohli ptát: Jak mohla být Maria Kristem vykoupena dříve, než vůbec (jako Bohočlověk) existoval? Musíme pamatovat na to, že se zabýváme tajemstvím Mystického Těla Kristova, které se rozpíná nad hranice času a prostoru. I když při Mariině početí ještě neexistoval bohočlověk, Božská Osoba (Slovo), jež se měla vtělit, už existovala. A kvůli vykupitelským milostem, které mělo Vtělené Slovo přinést lidstvu, pro Něj Nejsvětější Trojice připravila vhodné místo k přebývání v neposkvrněném těle a duši Panny Marie.

Celé lidstvo, ti, kdo žili a zemřeli před Kristem, i ti, kdo žili po Něm, je spaseno jedině pro zásluhy Krista Vykupitele. Uveďme jako příklad: my, kteří žijeme po Kristu, jsme spaseni tím, že žijeme ve víře v Toho, který nás přišel vykoupit; z druhé strany ti, kdo žili před Kristem, jsou spaseni tím, že žili ve víře v Toho, který měl přijít – v zaslíbeného Vykupitele. Byli spaseni už předem pro Kristovy zásluhy, které jim On získal, když přišel. Ale nevstoupili do nebes dříve, než se Kristus narodil, zemřel a vystoupil

na nebesa. Když Kristus vystoupil na nebesa, vzal s sebou všechny duše spravedlivých, kteří žili od stvoření světa.

DALŠÍ ZJEVENÍ

Zatímco obsah naší víry určuje pouze Písmo svaté a Tradice (jejíž součástí jsou i prohlášení papežů), následující příklady jsou významnými mezníky toho, jak se toto učení o Neposkvrněném Početí šířilo v moderní době.

V roce 1830 požádala Blahoslavená Panna sv. Kateřinu Labouré z řádu Dcer Božské lásky sv. Vincence de Paul v Paříži, aby byla k její cti vytvořena medailka, na níž bude její vyobrazení s rozpřaženýma rukama a se slovy: „Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

V roce 1846 na šestém Provinciálním koncilu v Baltimoru biskupové této země prohlásili Matku Boží pod titulem jejího Neposkvrněného Početí za patronku Katolické církve v USA.

V roce 1854 papež Pius IX. V apoštolské konstituci „Ineffabilis Deus“ vyhlásil učení o Neposkvrněném Početí Panny Marie dogmatem katolické víry.

V roce 1858 se Matka Boží zjevila dívce Bernadettě v Lurdech a představila se jí slovy „Jsem Neposkvrněné Početí.“ Tato slova, jejímiž se Panna Maria v Lurdech představila, jsou mystická a hluboká. Neřekla „Jsem ta, která byla počata bez poskvrny“, ale „Jsem Neposkvrněné Početí“. Takto Panna Maria definovala sama sebe. Tato slova mnoho naznačují: „Jsem ta, v níž se uskutečnilo jedinečné tajemství. Jsem ta, která jako jediná ze všech lidí nikdy nebyla pod mocí Satanovou. Jsem druhou matkou lidstva, vyvolenou Bohem k tomu, abych měla jedinečnou roli v odčinění zla, které přivodila první matka lidstva. Jsem ta, která je opěvována v inspirované Písni: ‚Celá jsi krásná, přítelkyně moje, poskvrny na tobě není‘ (Pís 4,7).“ Tak jako Eva ve spolupráci s Adamem zasadila ránu lidské přirozenosti, přivodila její pád a zavřela lidstvu nebe, tak Maria ve spolupráci s Ježíšem získala uzdravující a spásné milosti pro celé lidstvo a znovu otevřela nebeskou bránu.

KRÁTKÁ ÚVAHA

Jestliže Jednorozený Syn Boží pro sebe požadoval a připravil v Panně Marii tak dokonalý, čistý a svatý chrám, v němž mohl přebývat, devět měsíců žít

v jejím těle, neříká nám to snad něco o chrámě, který Mu máme připravit, když Ho přijímáme ve Svatém přijímání? Měli bychom prosit svou Neposkvrněnou Matku, aby nám pomohla připravit se na Jeho příchod – nejen pár minut před tím, než Ho přijmeme, ale po celý den nebo po celý týden v případě těch, kdo Ho přijímají jen jednou týdně. Kdybychom se dívali na to, co děláme během dne, ve světle tohoto svátostného setkání, přinášelo by nám to mnohé ovoce.

Pamatujme také, že Bůh obdařil Marii nezbytnými milostmi a předpoklady nejen k tomu, aby mohla vhodným způsobem naplnit svou roli Matky Jeho Syna, ale také roli Matky celého lidstva. Protože je plná milosti, její mateřské srdce plane touhou přivádět všechny následovníky jejího Syna ještě blíže k němu a ty, kdo od Něho zbloudili, touží víc, než si dovedeme představit, přivést zpátky do jeho stáda.

„Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

ROZHOVOR S OTCEM LÁSKOU

Bůh ve své Božské prozřetelnosti vybral den Neposkvrněného Početí jako den vašeho narození. Můžete se prosím s námi podělit o to, jak vnímáte tento zvláštní dar Božského propojení ve svém životě?

Je to pro mě vrcholné privilegium, že mi Bůh dal takovou velkou milost být dítětem Mariiným – skutečně a doopravdy, v každém ohledu, od začátku až do konce, od mého početí po mé narození, od mého dětství po mé kněžské svěcení a až do dnešního dne zcela patřím Marii. Patřím Marii od svých vlasů až po prsty na rukou a nohou, patří jí každá moje buňka, každá moje kapka krve, všechny mé tělní tekutiny. Všechno, co jsem a co mám, je od Marie a vrací se k Marii, skrze Marii k Bohu, od Boha k Marii. Takže děkuji Bohu, že mi dal takové mimořádné spojení s mou Matkou Marií. Existovalo už předtím, než jsem

byl počat, než jsem se narodil, mou podstatou i mou výživou je náležet Marii. To je význam toho, že jsem se narodil na den jejího Početí. A Matka Maria mi také dala milost, abych ji miloval v každém ohledu a nade všechno, a ona mě miluje a neskrývá to. Ona mě dokonce nutila, abych to vyjádřil, aby lidé věděli, že jsme jedno – jako Ježíš a Maria jsou v jednotě, jako Otec a Duch Svatý jsou v jednotě, tak i my jsme v jednotě – Ježíš, Maria, já; Otec, Syn a Duch Svatý a já jsme v jednotě. Děkuji Bohu za tuto jednotu, nelze to lépe vyjádřit, tuto radost a lásku, než říkat: Děkuji ti, Bože, děkuji ti, Pane.

Při každé mši svaté, kterou slavím, při každé své modlitbě děkuji Bohu za tuto jednotu s Marií, ale mou největší touhou je přivést všechny, celé stvoření, všechny na nebi, na zemi i pod zemí k tomuto sjednocení s Marií, ke Dvěma Srdcím Lásky – to je mé poslání na zemi. Toto poslání mě definuje, toto poslání je mou přirozeností, toto poslání je mou prací, toto poslání je mým naplněním, mou radostí a také mým křížem, tento kříž je křížem slávy. Děkuji tedy Bohu za tento jedinečný dar, za toto Božské propojení. Bůh to tak učinil, je to Boží dílo, Boží vůle. Buď vůle tvá. Děkuji ti, můj Bože, má Lásko, mé Všechno.

Můžete nám říci něco více o historii a okolnostech vašeho narození a raného dětství, jak jste o tom slyšel od svých rodičů?

Vím od svých rodičů, že mi říkali, že mají, měli a vždycky budou mít velikou radost z toho, že jsem jejich dítětem. Když jsem se narodil, skutečně byla velká radost v celé vesnici, v celém městě. A tato radost je zahrnuta ve jménu, které mi bylo dáno v jazyce igbo: „Chukwuemeka, Bůh pro nás učinil to nejlepší“. Radovali se. Dítě plakalo, ale všichni se radovali. Moji rodiče ke mně velmi lnuli, velmi mě milovali. Nebyl jsem jejich jediné dítě, byl jsem prostřední. Toto postavení bylo také privilegované. Vyrůstal jsem a viděl jsem tu největší možnou lidskou lásku u své maminky a u svého pozemského tatínka, Louise a Cecilie. Ještě než jsem se stal knězem, už od dětství mi říkali otče. Věděli, že toto jejich dítě je Božím darem určeným pro Boží poslání, Boží dílo. A v tom mě také vychovávali. Nikdy mi nedovolili, abych se poskvrnil vnějším prostředím. Vyrůstal jsem jako všechny ostatní děti ve vesnici, ale byl jsem chráněn od poskvrnění, od špatných myšlenek, špatné společnosti, i od špatných, hloupých vtipů, takové věci mi nebyly dovoleny…

Moji rodiče mě měli u sebe a učili mě, otevírali mé oči jen dobrým věcem. Jen dobrým věcem! Jen svatým věcem! Začal jsem číst knihy o svatých, bral jsem si a četl jsem knihy o svatých věcech. Neříkám, že bych byl jejich nejlepším dítětem, to bych neřekl, ale skutečně jsem byl často privilegovaný. Ta láska a péče, kterou mě zahrnovali… Přál bych si, aby všichni rodiče takhle milovali své děti, takhle o ně pečovali. Dítě, které je takto milováno, nebude rozmazlené. Takové dítě rovněž poroste v lásce, bude ponořeno v lásce, bude tuto lásku vyzařovat na ostatní. Proto mi také bylo dáno to jméno „otec Láska“ – byl dítětem láskou, chlapcem láskou, studentem láskou, seminaristou láskou, knězem láskou, otcem Láskou, ve všem láskou. Moje prostředí bylo prostředím lásky, celá vesnice.

Svatá Terezie říkala: „Celý svět mě bude milovat.“ Vyrůstal jsem ve velmi milujícím prostředí. Byl jsem milován staršími lidmi i svými kamarády, všem jsem byl drahý. Tak to učinil Bůh. Byla to příprava na to, co jsem měl vytrpět, na to odmítání, kterým trpím nyní. Mělo mi to podat náhradu a připravit mě na to, co mělo přijít v budoucnosti, na tu největší lásku, kterou ode mě Bůh žádá a kterou pro mě Bůh připravil. Mohu říci a nemýlím se, že neexistuje žádný jiný člověk, ke kterému by byl Bůh tak štědrý v lásce, ke kterému by byl Ježíš tak štědrý v lásce, ke kterému by byla Maria tak štědrá v lásce jako ke mně.

I Katolická Církev ke mně byla štědrá v lásce, ale nyní se věci obracejí, jak to bylo předpovězeno: „Budeš-li plnit, co ti nařizuji, budeš pohrdán.“ Nakládají se mnou jako s odpadem, ale to je přípravou na to, co se stane v budoucnosti. Je to jako smrt a vzkříšení. Nakonec zazáří Boží vůle. Celý můj život tedy je životem lásky, ať už je radostný, bolestný nebo slavný, všechno je láskou, všechno je světlem, všechno je slávou – Bohu díky za to. To je všechno, co k tomu nyní mohu říci.

Nyní jsme v době adventní, připravujeme se na Vánoce a na druhý příchod Krista. Jak se můžeme nejlépe připravit na Kristův příchod?

Hned v první den letošního adventu ke mně promluvila Panna Maria o třech dokonalostech: dokonalé čistotě, dokonalé modlitbě, dokonalém kázání. Při prvním příchodu Kristus přišel, aby trpěl, aby sňal hříchy, proto byl učiněn hříchem[1]. Při prvním příchodu přišel, aby na sebe vzal naše hříchy, proto

[1]Odkaz na 2Kor 5,21: „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

přišel trpět na kříži. Všechno to, jak na něj plivali, bili ho do tváře, bičovali ho, uráželi, on to všechno snášel, protože přišel, aby jako magnet na sebe přitáhl všechny naše hříchy, naše nemoci a slabosti, aby je sám nesl a sám v sobě je zničil. Proto se nenechal našimi hříchy vyděsit a odpudit, nezavrhl nás pro naše hříchy, neodmítl nás pro naše hříchy. To byl první příchod.

Přišel právě proto, aby přitáhl a shromáždil všechny naše hříchy, sám je nesl a sám v sobě je zničil. Ale druhý příchod je příchod ve slávě. Ne aby vstoupil do hříchu, aby trpěl, nesl kříž a zemřel. On přichází ve slávě. Pro druhý příchod je tedy nutná dokonalá čistota, dokonalá modlitba, dokonalá svatost, dokonalá – to On hledá. Při prvním příchodu přišel trpět, a přesto hledal místo, do kterého by mohl vstoupit, dokonale čistou a neposkvrněnou osobu, neposkvrněné početí. Při svém druhém příchodu musí nalézt společenství, v němž je dokonalá čistota a svatost – pokud ne, nepřijde.

To, co mu nyní dlužíme, je tedy totéž jako při prvním příchodu – získal osobu, jednu osobu, která byla dokonale čistá, našel ji v Marii. A nyní hledá společenství, které musí být dokonale čisté. Je to možné, protože to není naše vlastní dílo, ale Boží dar – musíte ho ale přijmout, musíte poslechnout, přijmout ho jako Maria, která se otevřela, aby přijala od Boha čistotu a požehnání, která řekla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Toto společenství se musí otevřít, přijmout Boha a zapomenout na sebe. „Dcero, zapomeň na svůj lid, na otcův dům, neboť král zatouží po tvé kráse“ (Ž 45,11-12).

Boží druhý příchod se uskuteční s lidmi, kteří jsou panenští, čistí – jde o panenství neposkvrněnosti, mohou to být panny a panici žijící v manželství, čistota je lepší, ale mohou být v manželství, jen musí být čistí – cudnost, čistota. Ďábel zničil první pokus tím, že zničil ženu, jednu osobu, a dnes se snaží zničit dokonce i Církev, zničit i kněze, biskupy, stáhnout všechny do zkaženosti. Dovedete si představit, že i Katolická církev se zabývá myšlenkami na manželství homosexuálů, to je nemyslitelné! Muslimové něco takového nemohou cítit, takové lidi by ukamenovali.

Podívejte se, jak se ďábel snaží zničit Kristův druhý příchod tím, že lidem v Církvi podsouvá… neřekl bych chtíč, ale shovívavost, že dovolují, aby se v Katolické církvi uchytily takové nesmysly. Že uvažují o homosexuálních

manželstvích, muž si vezme muže, žena si vezme ženu, na některých místech a v některých farnostem jim žehnají. To je zoufalé, strašné! Proto Kristus plakal, když říkal: „Nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“ (Lk 18,8).

Ti, kdo si přejí Jeho druhý příchod, musí tedy jít do opačného extrému, do extrému dokonalé čistoty, dokonalé modlitby, nepřetržité modlitby, nepřetržité modlitby! Není-li to modlitba ve slovech, je to modlitba v srdci, jako tlukot srdce. To nalézáme v modlitbě Dvou Srdcí Lásky, v této spiritualitě Dvou Srdcí Lásky, což je Boží příprava na druhý příchod. On nám dává modlitbu srdce, nepřetržitou modlitbu našeho tlukotu srdce. Toto místo musí být jen pro Boha, všechny naše síly, všechny naše činy. Děkuji Bohu, že nám toto zjevil – Dvě Srdce Lásky, tuto spiritualitu a toto poselství, tuto modlitbu, to všechno je od Boha připraveno pro druhý Kristův příchod.

Půlnoční mše svatá, každonoční Vigilie, Svatá hodina ve dne, procesí – to všechno Bůh používá, aby připravil svůj druhý příchod, učí lidi této čistotě, postu, svatosti, zdrženlivosti – každý den se dvanáct hodin postíme, postíme se pro Něho, toužíme po Něm, každý den voláme stokrát nebo i vícekrát: „Přijď ve slávě! Můj Bože, má Lásko, mé Všechno, přijď ve slávě!“

Příprava už tedy probíhá na vysoké otáčky, ale bohužel na to neodpovídají všichni, ale jen málo lidí. Ale Bůh už řekl, že bez ohledu na to, jak málo jich bude, On použije ty, kdo Mu odpovídají, k tomu, aby zjevil svou lásku. Ten malý počet lidí, kteří Mu odpovídají, by se neměl nechat odradit svým malým počtem, naopak by měl zintenzivnit své modlitby. On musí přijít, On slíbil, že přijde, jen čeká na to společenství, v němž bude Jeho Láska milována a žita, kde bude Jeho Lásce prokazována největší láska a vzdávána nejvyšší sláva.

Děkuji Bohu za tuto kongregaci Dvou Srdcí Lásky. Jsou to žijící mučedníci lásky, oběti lásky, které ve dne v noci volají a připravují druhý příchod. Budou na ně útoky. Budou na ně útoky, nepřítel ďábel na ně musí útočit. Slibuji jim, že jejich bezpečí je v této modlitbě. Tento modlitební život je bojem, zbraní a vítězstvím, pokud se jej budou držet. Neměli bychom zpomalovat, ale naopak zrychlit své tempo, svou rychlost, svou odpověď Bohu.

Děkuji Bohu za to, že Maria při zvěstování andělem Gabrielem byla rychlá. Pokud tedy jde o druhý příchod, existuje veškerá naděje, že už to nebude trvat dlouho, protože musí být naplněna podmínka Jeho druhého příchodu a Bůh si použije ty lidi, kteří ji naplní, bez ohledu na to, jak málo jich bude. Podmínky prvního příchodu naplnila jen jedna osoba: Maria. A Maria usiluje o to, aby připravila mnoho Marií. Musejí ukazovat, že jsou jedno. Bez ohledu na to, kolik jich je, musí tvořit jednu Marii. Každá z nich je Marií a všechny dohromady tvoří jedinou Marii. Je to jako se mší svatou: mnoho mší, všechny mše jsou jedinou mší, všechny. Mohou být miliony mší, ale všechny jsou jedinou mší. Jedna mše se rovná všem mším.

Proto tahle Maria, Maria, Maria, do které On vstoupí při svém druhém příchodu, dokonalá čistota, dokonalá modlitba, dokonalé kázání. Mají jen jednu věc ve svém srdci, ve své mysli, jen jednu věc ve svém srdci, ve své mysli: Jeho slávu, Jeho čest. Jen jedinou touhu: Jeho příchod. Jen jeden úkol, poslání: čekat na Něj, připravovat na Něj, volat po Něm. On musí přijít. On touží přijít více, než my toužíme Ho přijmout. On touží přijít více, než my toužíme Ho přijmout!

Z Jeho strany už nemůže nastat žádné zdržení, Bůh už se nemůže dočkat. Už se nemůže dočkat! Jakmile uvidí společenství, které žije na sto procent, ihned přijde ve slávě a zachrání všechny. Pane, přijď ve slávě. Díky Bohu za druhý příchod, který je bližší, než si vůbec dovedeme představit. On stojí u dveří a tluče (Zj 3,20). Přijď, Pane, Ježíši! Přijď ve slávě!

„MŮJ BOŽE, KDY PŘIJDEŠ VE SLÁVĚ?“

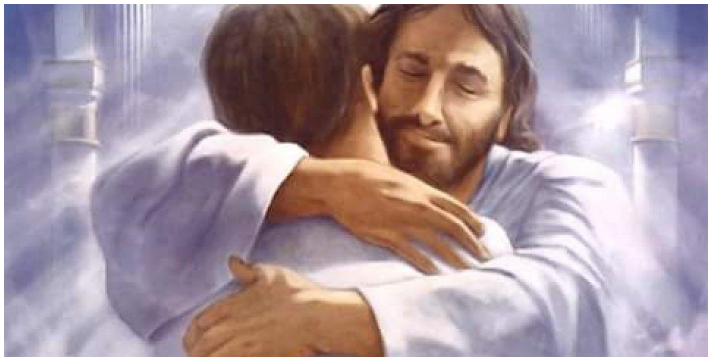

Toto byl výkřik otce Lásky při noční Vigílii 25. 11. 2021, jedné z jeho nejhorších nocí, jakou zažil. Proč? Otec Láska řekl: „Na mysl se mi vrátilo všechno zlo, které drtí Boží plán, ničí Boží lid, pyšní se podváděním a zabíjením. Můj Bože, kdy přijdeš ve slávě ukončit všechna

ta léta zla na celém světě? Proč dovoluješ, aby tví lidé byli drceni zlem po všechna ta léta všude na Zemi?

Když jsem to řekl, vytanulo mi na mysli celé spektrum zla, které ničilo duše od Adama až doposud, a byl jsem strašlivě rozrušen. Pane, kdy přijdeš ve slávě? Kdy přijdeš zachránit svůj lid, ukončit to šílenství zla? Ty jsi Bůh všemohoucí! Zažil jsem nejbolestnější noc ve svém životě, netrvalo to dlouho, ale bylo to tak silné, že jsem si přál zemřít.

Bůh viděl mou agónii a naplnil mě svou láskou více než kdy dříve a řekl: „Reaguji stejným způsobem, jako jsem reagoval, když jsem ležel v hrobě. Nespal jsem, leželo tam mé tělo. Ale můj duch, já, jsem šel a dotýkal se všech, kteří zemřeli přede mnou, abych je vzkřísil, od Adama až k tomu poslednímu. Ale někdo byl v té chvíli v hrozné agónii, že nemohl vstát, lehnout si, sedět, pít, jíst…“ Kdo to byl? Maria. Mariina nejhorší agónie přišla po Ježíšově pohřbu. Nic a nikdo ji nemohl utěšit, Mariina agonie zkrátila dobu, kdy Ježíš byl v hrobě. On nemohl snést agónii své Matky. Jako je láska silnější než smrt, tak byla silnější než smrt její agónie. Ježíš zareagoval a vstal z mrtvých dříve.

Také mi řekl: „Také urychlím svůj příchod ve slávě, kvůli tvé agónii, abych ukončil šílenství Satana, zla a hříchu, abych ustanovil království své lásky, království své Trojiční lásky, království své Eucharistické lásky, království svých Dvou Srdcí Lásky. Zkracuji čas svého příchodu kvůli této tvé agónii. Přijdu dříve, než jsem plánoval. Alespoň ty musíš být maximálně, naprosto a nekonečně připraven přijmout mě.

Můj Bože, má Lásko, mé Všechno, přijď ve slávě, přijď ve slávě, přijď ve slávě! Přijď, spěchej ve slávě, utíkej, leť. Božská rychlost je větší než rychlost světla, které je stvořené. Přijď ve slávě zachránit všechny duše, přijď ve slávě zachránit všechny duše. Odpusť mi, Pane, mé hříchy. Přijď ve slávě zachránit všechny duše, ukončit vládu zla, Satana, ďábla, nenávisti, hříchu, nemoci, přijď ve slávě zachránit všechny duše.

MODLITEBNÍ ŽIVOT DVOU SRDCÍ LÁSKY

Zvolání: Můj Bože, má Lásko, mé Všechno, přijď ve slávě!

V tomto článku vysvětlíme tuto aklamaci, kterou se modlíme 100x při

každé vigílii a v polední modlitbě. Je shrnutím našeho života, jehož účelem je milovat Boha, připravovat Mu cestu, toužit po Něm: Přijď! Přijď! Přijď! Toužíme po příchodu království Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a Neposkvrněného Srdce Panny Marie. To je naší nejhlubší touhou. Modlíme se za to. Obětujeme se za to. Bdíme kvůli tomu. Voláme k Pánu každé poledne a každou půlnoc: „Přijď, přijď, přijď, Pane Ježíši, Maranatha, přijď! Přijď a kraluj v našich srdcích.“

V této aklamaci svoláváme Nový Jeruzalém, vládu Lásky, Ježíšův příchod ve slávě. Musí být někdo, kdo na Něj čeká, kdo po Něm touží. Jako Panna Maria. Když byla jako velmi mladá dívka v Chrámě, hodně se modlila za příchod Mesiáše. Měla silnou touhu po Jeho příchodu: „Pane, pošli svého Mesiáše! Přijď!“

V Apokalypse Duch a Nevěsta volají: „Přijď!“ Nevěsta, tj. Církev, jejímiž jsme členy, a Duch Svatý, který je v našich srdcích, říkají: „Přijď! Přijď, Ježíši, přijď! Přijď ve slávě!“ A kdokoli to slyší, řekne: „Přijď!“ To je poslední věta Bible. Přijď, Pane Ježíši, Maranatha! To je naděje křesťanů, která se netýká jen nebes, ale také země, že totiž Jeho království přijde a svrhne království Satana.

UGWU-NSO – domov všech dětí

Každý čtvrtek přicházejí na Ugwu-Nso žáci ze základní školy Dvou Srdcí Lásky, aby pozdravili Ježíše a Marii výstupem po Svatých schodech. Pak pomáhají s úklidem, aby byla Ugwu-Nso čistá. Děti se poté účastní mše svaté, po níž je pro ně připraven oběd, který z rýže uvařily naše sestry.

Při mši pro děti 2. 12. 2021 jim otec Láska řekl:

„Drahé děti, Ugwu-Nso je vaším domovem, Srdce Lásky jsou vaším domovem, zde naleznete Boha, Bůh na vás čeká, aby vám požehnal, objal vás, nesl ve svém náručí, protože vám patří Boží království.“

KRISTUS KRÁL 2021

Jako každý rok, i letos jsme měli procesí Božího těla. Průvod se v Nigérii kvůli období dešťů přesouvá na Slavnost Krista Krále. Termín, aby všichni naši členové přijeli na každoroční pouť do Ugwu-Nso: od čtvrtka před Kristem Králem do neděle po Neposkvrněném početí.

V tento den se schylovalo k dešti, ale Bůh nás ochránil, takže nakonec vůbec nepršelo. Všichni, kdo se k nám přidali, i ti, kdo procházeli kolem, se klaněli Kristu v Nejsvětější svátosti v prostraci, s modlitbou Dvou Srdcí Lásky, písněmi, květinami a tancem.

Před zahájením procesí všichni, kdo se k nám přidali, dostali oběd a po procesí večeři. Kéž Bůh odmění všechny, kteří nám pomáhali s přípravou, i ty, kdo se k nám přidali, aby vzdali Bohu nejvyšší slávu a prokázali mu největší lásku.

Měsíční poutě zde jsou od prvního čtvrtka do první neděle v měsíci, s procesím s křížem od 18. hodin.

ZASVĚCENÍ DVĚMA SRDCÍM LÁSKY

Zasvěcení je velmi důležitým krokem k odevzdání se Bohu, odevzdání se Nejsvětější Trojici Lásky ve Dvou Srdcích Lásky a skrze ně. Toto zasvěcení je Božím vlastním řešením pro spásu duší. Když Pán zjevil otci Montfortovi jediné řešení, jak zachránit všechny, řekl: „Sjednoťte se se Dvěma

Zraněnými a Krvácejícími Srdci Lásky.“ Jak vstupujeme do tohoto sjednocení? Prostřednictvím modlitby Dvou Srdcí Lásky.

Ježíš řekl: „Zasvěť každého“. Musíš zasvětit každého, koho miluješ: zasvěť sám sebe, svou rodinu, své příbuzné, sousedy, přátele, ty, kteří jsou ti svěřeni, svou vlast, svůj světadíl… Kdo je zasvěcen, nezahyne, proč? Bůh to vysvětlil takto: „Protože v okamžiku odchodu této osoby z tohoto světa přijdu se svými anděly a svatými a svedu o ni zvláštní boj“. Někteří umírají a pláčou pro své peníze, pláčou pro své bolesti, ale ti, kdo jsou zasvěcení, opouštějí tento svět pokojně, říkají jako Kristus: „Je dokonáno.“

Zasvěcení bylo plánem našeho Pána k záchraně Francie a světa. V 17. století, v r. 1675 se Ježíš zjevil sv. Markétě Marii Alacoque ve Francii, v Paray Le Monial a požádal o zasvěcení Francie Jeho Nejsvětějšímu Srdci králem Ludvíkem XIV. Nestalo se tak. Sto let po tomto požadavku přišla francouzská revoluce a král, úředníci, aristokracie, mnoho biskupů, kněží a řeholníků bylo popraveno gilotinou.

Bůh viděl hrozné věci přicházející na svět a poslal blahoslavenou Pannu Marii s mírovým plánem zastavit světovou válku. Zjevila se r. 1917 ve Fatimě třem malým dětem a žádala od papeže a biskupů zasvěcení Ruska a celého světa jejímu Neposkvrněnému Srdci. Bohužel, nestalo se. Pak přišla druhá světová válka, Rusko rozšířilo svůj ateismus a komunismus do celého světa. Mnohé země byly vymazány z mapy světa, staly se částí SSSR. Zemřely miliony lidí, jen z židovského národa šest miliónů. To je více než polovina obyvatel ČR.

V této době, kdy je svět v hrozné temnotě hříchu a nečistoty a mnoho lidí jde k záhubě, promluvil Bůh ke svému služebníkovi otci Montfortovi a požádal o zasvěcení Dvěma Srdcím Lásky. Všichni, kdo jsou zasvěceni Dvěma Srdcím Lásky, budou zachráněni. Dvě Srdce Lásky jsou novou Noemovou archou, kdo vstoupí skrze zasvěcení, bude zachráněn.

Ježíš slíbil: „Ti, jejichž jména budou zapsána, nezahynou, protože se mi zvláštním způsobem zasvětili. To je pro mne výzva; v hodině jejich smrti o ně svedu zvláštní boj.“

Buďte si jisti, že Bůh za vás bude bojovat. Buďte si jistí, že Bůh odpoví na každou vaši modlitbu. Buďte si jistí, že vaše jména budou zapsána v nebi. Nikdy nebudou vymazána. Ježíš řekl apoštolům: „Neradujte se proto, že vás poslouchají démoni, poručíte jim a oni odejdou, exorcismus, ne, nebo proto, že uzdravujete nemocné. Radujte se z toho, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

Nyní se prosím zasvěťte Dvěma Srdcím Lásky Ježíše a Marie, skrze tuto modlitbu. Pouze uveďte své jméno a jména těch, které chcete zasvětit, během recitování této modlitby:

„Ježíši, Maria, já …….. (řekněte své jméno) a ……. (řekněte jména těch, které chcete zasvětit), miluji vás, buďte utěšeni, zachraňte všechny duše. Amen.

V prostraci: Ó Srdce Lásky…

Po zasvěcení nám pošlete své jméno a jména (nebo fotky) těch, které jste zasvětili. Na Svaté Hoře je položíme na oltář a denně se za ně budeme modlit.

Tímto zasvěcením jste se stali členy rodiny Dvou Srdcí Lásky. Nyní máte podíl na všech milostech, požehnáních, modlitbách, mší svatých, postech a obětech, které přinášejí všichni členové Dvou Srdcí Lásky na celém světě, zvláště na Svaté Hoře. Při každé mši, kterou slavíme, se za vás modlíme. Přijďte na Svatou Horu tak často, jak jen můžete, ať jste zde jako doma.

Po zasvěcení máte dva hlavní závazky: Modlitbu a skutky lásky. Pomodlit se alespoň jednou, kdykoli během dne modlitbu Dvou Srdcí Lásky a konat skutky lásky. Velikým skutkem lásky je učit lidi milovat Boha tím, že je naučíme modlitbu Dvou Srdcí Lásky. Milost plynoucí ze zasvěcení vám dá sílu vytrvat v Modlitbě Dvou Srdcí Lásky každý den.

MODLITBA DVOU SRDCÍ LÁSKY

Ježíši! Maria! Miluji Vás.
Smilujte se nad námi. Zachraňte všechny duše! Amen. (10x)
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
Jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.
Ó Srdce Lásky!
Ó Srdce navždy spojená v lásce!
Dejte mi schopnost stále Vás milovat a pomáhejte mi,
abych mohl naučit druhé Vás milovat.
Ó Ježíši, vezmi mé ubohé, zraněné srdce k sobě
a nevracej mi je,
dokud se nestane planoucím ohněm Tvé lásky.
Vím, že si nezasloužím být u Tebe,
ale vezmi mě k sobě
a posvěť mě v plamenech své lásky.
Vezmi mě k sobě a nalož se mnou, jak se Ti
v Tvé dobrotě líbí, vždyť Ti zcela náležím. Amen.
Ó Ježíši, čistá Lásko, svatá Lásko!
Protkni mě svými šípy a nechej stékat mou krev
do ran Neposkvrněného Srdce Tvé Svaté Matky.
Ó Neposkvrněné Srdce, Srdce Matky,
sjednoť mě s Nejsvětějším Srdcem Tvého Syna.
Ó Srdce Lásky, darujte život a spásu, slávu a lásku. Amen.
Ó Ježíši! Ó Maria!
Vy jste Srdce Lásky. Miluji Vás. Vezměte mě v sebe. Vám patří má úplná oddanost. Amen.
Ó Srdce lásky!
Vezměte mě v sebe. Vám patří má úplná oddanost. Amen.

Imprimatur: Olomouc 1. 2. 2000 generální vikář Mons. Milán Kouba č. j. 135/2000

Příloha k českému vydání – fotky:

oslava 8. 12.- Neposkvrněné Početí a narozeniny otce Lásky

MI NOTE 10 PRO
AI PENTA CAMERA

Svatá Hora Ugwu-Nso, Nigérie, 8. 12. 21. Fotky převzaty z Fb profilu o. Montforta